

31976L0621

28.7.1976.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 202/35

PADOMES DIREKTĪVA**(1976. gada 20. jūlijs),****kas attiecas uz erukskābes maksimālā līmeņa noteikšanu eļļās un taukos, kuri paredzēti lietošanai pārtikā, un pārtikas produktos, kuri satur pievienotas eļļas vai taukus**

(76/621/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā ir pierādījies, ka lielu ripšu eļļas devu došana eksperimentiem pakļautajiem dzīvniekiem izraisa nevēlamas parādības, bet tā kā nav pierādījies, ka šāda iedarbība ir vērojama cilvēkam;

tā kā šādu iedarbību izraisa galvenokārt erukskābe, kas ir viena no šīs eļļas galvenajām sastāvdaļām;

tā kā citas pārtikas eļļas un tauki satur erukskābi;

tā kā pašlaik tiek veikta turpmāka izpēte par rapšu sēklu eļļu un pārējām eļļām un taukiem, bet piesardzības apsvērumu dēļ erukskābes uzņemšana būtu jāierobežo, līdz kļūst zināmi rezultāti;

tā kā lai sasniegtu šo mērķi, būtu jānosaka maksimālais erukskābes saturs eļļās un taukos, un pārtikas produktos, kam tie ir pievienoti; tā kā tomēr ir iespējams, neriskējot ar cilvēku veselību, izslēgt no šīs direktīvas jomas pārtikas produktus ar mazu kopējo tauku saturu;

tā kā šim nolūkam būtu jānosaka maksimālais līmenis, kas jāpiemēro ne vēlāk kā līdz 1979. gada 1. jūlijam, kas, ja nebūs precīzas un galīgas zinātniskās informācijas par šo tēmu, ņemot vērā ripšu sēklu ražošanas kvalitatīvo attīstību Kopienā, nodrošinās cilvēku veselības aizsardzību;

tā kā jebkurā gadījumā no 1977. gada 1. jūlija erukskābes līmenis nedrīkst būt lielāks par 10 %;

tā kā dažas dalībvalstis saskaņā ar prasībām, kas garantē sabiedrības veselības aizsardzību, jau ir noteikušas erukskābes maksimālos līmeņus attiecībā uz konkrēto produktu veidiem un ēšanas paradumiem;

tā kā paraugu ņemšanas un analīžu metodes, lai noteiktu erukskābes līmeni konkrētajos produktos, nozīmē tehniskas dabas pasākumu ieviešanu, un tā kā to pieņemšana, lai vienkāršotu un paātrinātu šo procedūru, būtu jāuztic Komisijai;

⁽¹⁾ OV C 280, 8.12.1975., 13. lpp.⁽²⁾ OV C 286, 15.12.1975., 39. lpp.

tā kā visos gadījumos, kad Padome piešķir Komisijai tiesības ieviest normas attiecībā uz pārtikas produktiem, būtu jāizstrādā kārtība, kas rada ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju Pastāvīgajā pārtikas produktu komitejā, kas izveidota ar Pado-
mes 1969. gada 13. novembra lēmumu ⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šo direktīvu piemēro:

- a) eļļām, taukiem un to maisījumiem, kas ir paredzēti lietošanai pārtikā;
- b) saliktiem pārtikas produktiem, kam ir pievienotas eļļas, tauki vai to maisījumi, un kur kopējais tauku līmenis pārsniedz 5 %; tomēr dalībvalstis drīkst piemērot šīs direktīvas noteikumus tiem pārtikas produktiem, kuros tauku saturs ir vienāds ar vai mazāks par 5 %.

2. pants

1. Vēlākais no 1979. gada 1. jūlija 1. pantā minēto produktu erukskābes līmenis, kas aprēķināts uz kopējā taukskābju līmeņa tauku saturā, nedrīkst būt lielāks par 5 %.
2. Jebkurā gadījumā no 1977. gada 1. jūlija dalībvalstis nosaka erukskābes līmeni, kas nepārsniedz 10 %.

3. pants

Paraugu ņemšanas kārtību un analīžu metodes, kas nepieciešamas, lai noteiktu 1. pantā minēto produktu erukskābes līmeni, nosaka saskaņā ar 5. pantā noteikto kārtību.

4. pants

1. Ja kādai dalībvalstij, pamatojoties uz jaunu informāciju vai esošās informācijas atkārtotu novērtējumu, kas veikts kopš šīs direktīvas pieņemšanas, ir pamats secināt, ka erukskābes maksimālie līmeņi, kas noteikti 2. pantā, apdraud cilvēku veselību, kaut arī tie atbilst šīs direktīvas noteikumiem, tad minētā dalībvalsts drīkst uz laiku apturēt vai ierobežot konkrēto noteikumu piemērošanu savā teritorijā. Tā nekavējoties informē par to pārējās dalībvalstis un Komisiju, un paskaidro sava lēmuma iemeslus.

2. Komisija pēc iespējas drīzāk pārbauda dalībvalsts iesniegto pamatojumu un konsultējas ar dalībvalstīm Pastāvīgajā pārtikas

produktu komitejā, un tad nekavējoties izsaka savu atzinumu un veic nepieciešamos pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka, lai tiktu galā ar grūtībām, kas minētas 1. punktā, un nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību, ir nepieciešami grozījumi šajā direktīvā, tad tā uzsāk procedūru, kas noteikta 5. pantā, ar nolūku pieņemt šādus grozījumus, un šai gadījumā dalībvalsts, kas veikusi drošības pasākumus, drīkst tos saglabāt, līdz stājas spēkā grozījumi.

5. pants

1. Ja jāveic šai pantā izklāstītā procedūra, tad šo jautājumu Pastāvīgajai pārtikas produktu komitejai, kas izveidota ar Pado-
mes 1969. gada 13. novembra lēmumu (turpmāk tekstā "Komiteja") nodod tās priekšsēdētājs vai nu pēc paša iniciatīvas, vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

2. Komisijas pārstāvis Komitejai iesniedz pieņemamo pasākumu plānu. Komiteja izsaka savu atzinumu par plānu termiņā, ko nosaka tās priekšsēdētājs, ņemot vērā jautājuma steidzamību. Atzinumus pieņem ar 41 balsis vairākumu, dalībvalstu balsis vērtējot, kā paredzēts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Ja paredzētie pasākumi saskan ar Komitejas atzinumu, tad Komisija tos pieņem.

b) Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai arī ja atzinums nav izteikts, tad Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

c) Ja trīs mēnešu laikā pēc tam, kad Padomei ir iesniegts priekšlikums, tā nav pieņēmusi lēmumu, tad ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

6. pants

5. pantu piemēro 18 mēnešus, sākot no datuma, kad šī lieta pirmo reizi tika nodota Komitejai, ievērojot 5. panta 1. punktu.

7. pants

1. Līdz 1977. gada 1. janvārim dalībvalstis, ja nepieciešams, groza savus likumus, lai panāktu to atbilstību šīs direktīvas noteikumiem, un nekavējoties informē par to Komisiju.

⁽¹⁾ OV L 291, 29.11.1969., 9. lpp.

2. Tādējādi grozītos likumus piemēro tiem produktiem, ko pirmo reizi laiž tirgū attiecīgi pēc 1977. gada 1. jūlija un 1979. gada 1. jūlija.

Briselē, 1976. gada 20. jūlijā

9. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

A.P.L.M.M. van der STEE
